

כתרי תורה

כתר מלכות - מאן מלכי רבנן
רבי שלום ב"ר יוסף (גיבלי) הררי זצ"ל
רב ביה"כ עזרת אחים בת"א - כ"ג אלול תשכ"ט
רבי יחיא ב"ר שלום מחבוב זלה"ה
רב שכונת כפר שלם - כ"ה אלול תשנ"ב
רבי חיים ב"ר סלימאן משרקי זלה"ה
מדייני צנעא - כ"ו אלול תש"ו

לק"י • פרשת כי תבא ה'תשפ"ב ב'של"ג • גליון קכ"ב
• הגות והלכה בפרשת השבוע במשנת רבותינו גאוני תימן זיע"א

אין לקרוא בשעת התפילה וקריאת התורה • הערות והארות יתקבלו בברכה בטלפון 0504139964 או במייל avish964@gmail.com

לע"נ מרן הגאון הגדול רבי שמריהו יוסף חיים בן מרן הגאון רבי יעקב ישראל קניבסקי זלה"ה • ידיר ורע אשר שמחת התורה שכלבו ועל פניו האירה כל סביבותיו, זכה להרבין תורה ולהעמיד בתי מדרשות לשקידתה הרב רפאל אליהו אליעזר זצ"ל ביבילחט"א הרב צבי בלאט שליט"א • זקני הרב אברהם ב"ר יעקב שרעבי זצ"ל - כ"ז אלול תשנ"ה • דורי הרב אברהם ב"ר דוד ברייהו זצ"ל, הרב אלעזר עוזרי זצ"ל בן יבילחט"א רבי אברהם, הרב זכריה ב"ר יוסף גהסי זצ"ל, הרב ישראל ב"ר יהודה חגיב זצ"ל - כ"ח אלול תשפ"א, מרת אסתר ב"ר יחיא גרשי ע"ה ומרת יהודית ב"ר יוסף שרעבי ע"ה • ולזכות הרב אברהם ב"ר שלמה שליט"א, הרב אהרן ב"ר יוסף שליט"א, הרב רפאל אריה בן יחיא שליט"א, הרב ששון בן מרדכי שליט"א, הרב גבריאל בן שלום שליט"א, ומיכל ב"ר ישי תחיל לרפ"ש במהרה בתוך שאר חולי ישראל, ולהצלחת הצלחת אחינו בני ישראל, הנתונים בצרה ובשביה באוקראינה ובשאר גלויותיהם, המב"ה יוציאם מצרה לרווחה ומאפילה לאורה, ויזכנו לגאולה השלימה בקרוב, אכ"ר.

כתר של"א"ש

ארוך אשר לא יקים את דברי התורה הזאת לעשות אותם ואמר כל העם אמן (כ"ז, כ"ו). הנה בגמרא (סוטה לו, א) תנו רבנן ארוך בכלל ארוך בפרט. דהיינו ישנו ארוך כללי, לעובר על אחת מהאורזין המוזכרים בפרשה, ומלבד שהוא בארוך המיוחד לו, עוד הוא בכלל הארוך לאשר לא יקים את דברי התורה.

ובמנחת יהודה הביא מהר"י גופאן זלה"ה מה שמצא בכתב יד מורנו ורבנו מוסי אלקטעי, שנמצא בכתבי מורנו ורבנו סעדיה בן דוד דריין, בשם הרב מורינ' ורבינו יחיא בן סעדיה אלצ'אהרי זלה"ה, לתמוה אחר שיש ארוך פרטי למה בא הארוך הכללי. וביאר שלא יאמר אדם אקיים מצוה זו פעם אחת כתקנה ואצא ידי חובתי ודיי, לכך נאמר ארוך אשר לא יקים כל ימי חייו. עכ"ל יעו"ש.

ומדבריו מתבאר דה'ארוך בכלל, אינו תוספת ארוך על אותו מעשה, אלא בכל מצוה יש ארוך אם מבטלה פעם א' וארוך אם מבטלה בקביעות.

וכיוצא בזה מתבאר מדברי הרמב"ן, שהעתיק דברי רש"י כאן כלל כל התורה כולה, וקבלוה עליהם באלה ובשבועה. וביאר הרמב"ן, כי הקבלה הזאת שיודה במצוות בלבו ויהיו בעיניו אמת ויאמין שהעושה אותן יהיה לו שכר וטובה, והעובר עליהן יענש. ואם יכפור באחת מהן או תהיה בעיני בטלה לעולם, הנה הוא ארוך, עכ"ל.

וכנגד זה מידה טובה מרובה, למי שמקבל על עצמו לקיים את דברי התורה, אם כן בכל מצוה שעושה מתברך בכפליים. ועל פי זה יש לבאר מדוע נקבע ר"ה תחילה ליום כיפור, כי לפני עבודת התשובה הפרטית על כל חטא וחטא, קודם כל עליו לקבל את מלכותו יתברך לצאת מכלל 'ארוך אשר לא יקים את דברי התורה הזאת', כי בלא זה גם אם ישוב מאיזה חטא יחידי כל שאינו מקבל עליו עול מצוות ועול מלכות שמים בקביעות הרי הוא בארוך, ר"ל. ויה"ר שנשיב אל ליבנו לקבל אלינו ביתר שאת את מלכותו יתברך, ולזכות להיות בכלל אשר יקים את דברי התורה, אכ"ר. **שבת שלום.**

כתר ההלכה

הגאון הרב נתנאל עומסי שליט"א - מרבני בית ההוראה 'פעולת צדיק' לעילוי נשמות אביו רבי יחיא ב"ר יצחק עומסי זלה"ה - נלב"ע כ"ז אלול תתש"פ
האם יש חובה לבדוק תפילין והאם יש ענין דווקא בחודש אלול

א שאלה: בימים אלו מתפרסמות מודעות על בדיקות תפילין בחודש אלול, ברצוני לשאול, עד כמה החיוב בזמנו לבדוק את התפילין והאם יש חובה מיוחדת דווקא בחודש אלול. **תשובה:** הנה מן הדין, תפילין שהוחזקו בכשרות אינם צריכים בדיקה לעולם (ארחות חיים הל' תפילין סי' כ"ט בשם תשובת הגאונים, רמב"ם תפילין פ"ב הל' י"א, שר"ע סי' ט"ל סי'). אמנם, מכיון שיש מצריכים לבדוק את התפילין פעם בשנה ולמדו כן מן הפסוק 'מימים ימימה' (ויקרא במכילתא סוף פר' בא), אף שאין הלכה כן, מ"מ כתבו האחרונים (מטה אפרים סי' תקפ"א סי', קיצושי"ע סי' קכ"ח סי', חוקי חיים למהר"ח פלאגי עמ' קס"ו) שמנהג חסידים ואנשי מעשה לבדוק את התפילין מידי שנה בחודש אלול להוסיף זכיות. **אכן** מדבריהם נראה שסיבת הבדיקה היא מפני חשש זיעה החודרת דרך הבתים לפרשיות, וא"כ בזמננו שהתפילין נעשים מעור בהמה גסה ובסגירה היטב, אין לחוש שהתקלקלו מרטיבות, אא"כ נסדקו הבתים או נישרו במים או שהו זמן מרובה בחום השמש ונמצאו כשנשארו ברכב סגור בימים חמים, ואז חובה לבדוק. וכמה הוא זמן מרובה, יש להתייעץ עם המבנים בזה שיש להם נסיון. **ומכל מקום למעשה י"א**, שאף בזמננו כיון שרבו סופרים ומגיהים שאינם מומחים וכמה פעמים נמצאו פיסולים בכתביהם, לכן מי שאינו יודע בבירור שהתפילין נעשו כהילכתן, ראוי להחמיר ולבדוק פעמיים בכל שבע שנים כמוזזה, ומידת חסידות בכל שנה בימי אלול (קול יעקב סי' ט"ל ס"ק ל"ח, יחוד ח"א סי' מ"ט). **אך מאידך י"א**, שאין צורך לבדוק את התפילין כלל ובפסק השו"ע ואפילו לא ממידת חסידות. ואדרבה, על פי רוב מצויות תקלות בהוצאת הפרשיות לבדיקה והחזרתם (הליכות שלמה תפלה פ"ד סעי' ל"ז, הגר"י וילברשטיין בספר אבני חושן ח"ג עמ' שצ"ב).

ושמעתי מידידי הרה"ג נריה מידני שליט"א, שמנסיונו, אף שאין צורך לבדוק את התפילין פעמיים בכל שבע שנים, מ"מ אין כדאי שלא לבדוק את התפילין לעולם, כיון שבזמננו משתמשים בדיו עב ממה שהיה בעבר, ויש חשש שעם השנים יישברו האותיות במקום הקיפול. וגם עלול הדיו לאבד צבעו ברבות השנים עד שישתנה לאדום, **ואמר לי מרן מרן הגר"י רצאבי שליט"א שמסתברים דבריו** ובבמאמר המוסגר אזכיר מה שהוסיף וסיפר לי הר"נ מידני שליט"א עובדות מפליאות שענינו ראו ולא זר, על כאלו שקבלו סימן מן השמיים לבדוק את התפילין והמוזוזות, כשהתעוררה אצלם בעיה. ואציין מעשה אחד על יד שלא הצליח להירדם לילות רבים, ובמוזוז שבתדרו נתגלה שהאות כא"ף פשוטה של תיבת 'בשכבך' דבוקה לתיבת 'בניכס' שמתחתיה, ולאחר שתוקנה המוזוזת, הכל בא על מקומו בשלום.

כמה דיני שמירת כספים ופרוהוב

ב שביעית משמטת ובשקיעה בליל ראש השנה כל הלוואת כספים, וכן הלוואת פירות ומצרכים, חוב עבור קנייה ולמעט הקפת חנות, וכן שיק או זיכוי שהגיע זמן פרעונו. אלא אם כן עושה פרוהוב

ג גם חוב של קטן משמט, אף שהקטן פטור מלהשמיט את החוב ולפעמים אף אינו בגיל חינוך, מ"מ יש לעשות להם פרוהוב כדי שיוכלו לגבות את החוב כשיגדלו ולא יישמט החוב מאליו. אך בד"כ לילדים אין הלוואות ולכן א"צ לעשות להם פרוהוב, אלא שבזמננו התחדשה תכנית 'חיסכון לכל ילד' בה מפרישים עבורו סכום מסוים אותו יכולים ההורים להפקיד בחברת השקעות, נחשבת כהלוואה לקטן ומשמטת. ואף שא"א לתבוע חוב זה לפני ר"ה אלא לאחר שנים רבות כשיגיע לגיל 21, ואם כן הרי זה כהלוואה שלא הגיע זמן פרעונה בשמיטה שאינה משמטת, מ"מ הלא ניתן בכל עת להעביר את כספו ולגבות את חובו מתכנית השקעה אחת לתכנית אחרת.

ד לדעת מרן השו"ע פרוהוב יש לעשות רק בפני ב"ד חשוב, דהיינו דיינים הבקאים בדיני ממונות וממונים לדון, אבל בפני שלשה אחרים אפי' הם בני תורה, לא מועיל. **וממין הגר"י רצאבי שליט"א שמעתי** שיש לרשום שמות שלשה דיינים שיושבים בב"ד אחד, בעירו או בעיר סמוכה כשאין בעירו. **ובזמננו** נתפשט המנהג להקל שאין המלווה צריך לטרוח ולבוא לפני בה"ד, אלא מוסרים את החוב לבית דין, בפני שני עדים וראוי לשים לב כי לפי זה הפרוהוב צריך להיות בלשון עדות ולא בנוסח 'במזאת תלתא' שאינו מועיל כל שאינו בא בפועל לפני ב"ד חשוב כאמור.

ה ניתן למנות שליח לעשות פרוהוב, כגון אשה שאין לה בעל ושולחת אדם שיכתוב עבורה פרוהוב, אלא שאז צריכים לכתוב בשטר שפלוגי בא בשליחות פלוגי וכו' שכל חוב שיש לו וכו'. **וממין הגר"י רצאבי שליט"א שמעתי**, כי זקן או חולה שאינו בדעתו, יכול קרובו שהוא אפוטרופוס שלו, לכתוב עבורו פרוהוב. או שיכלול אותו בשלו, ואם הפרוהוב מודפס, לא יוסיף בכתב ידו ליד הדפוס כי אז נראה כמו שטר מזויף, אלא אחר חתימת העדים יוסיף שכן הוא עושה גם עבור פלוגי ויחתמו העדים שוב וכן יעשה כשכולל את ילדיו הקטנים.

ו כמו כן צריך שיהיה ללווה קרקע כדי שיוכל המלווה לכתוב פרוהוב על חובו, ודי בקרקע כל שהו ואפילו היא שאולה. ובן או בת הסמוכים על שולחן אביהם, הקרקע של אביהם שדרים בה נחשבת כמושאלת להם כל זמן שהם סמוכים על שולחן. ובחור בשיבה, מקומו בשיבה מושאל לו להנחת חפציו. אכן בכל מקרה יכול יכול המלווה להקנות ללווה ע"י אחר קרקע כל שהו ואפי' בלי ידיעתו.

ז מידת חסידות שלאחר עשיית הפרוהוב בערב ר"ה ללווה מעט כסף או מזון למי שזקוק להלוואה כדי שתשמטו שביעית. והמקורות בהם עיינתי לכתוב דינים אלו. שעי"ה (ח"ח סי' ר"ד), שנת השבע (ביאורים וחדושים סי' ח'), תורת הלוי שביעית (פ"ל), אור לציון שביעית (פ"ו), משמרת השביעית (פ"ג סעי' כ"א), שמירת כספים כהלכתה (פ"ד).

ברוך אשר יקים את דברי התורה במשנת רבותינו

ארור אשר לא יקים את דברי התורה הזאת לעשות אותם ואמר כל העם אמון (כ"ז, כ"ז)

מהו החזון אשר מקים את התורה (ג' ביאורים)

א[בירושלמי בסוטה (פ"ז ה"ד לא, א) תמחו על פסוק זה, מהו 'אשר לא יקים' וכי יש תורה נופלת. וביארו בירושלמי בג' דרכים.

ביאור ראשון, [רבין] שמעון בן יקים אומר, זה החזון שהוא עומד, ע"כ. דברי הירושלמי הללו הביאו הרמב"ן כאן בפירושו, וכתב דוהו על דרך אגדה, על החזון שאינו מקים ספרי התורה להעמידן כראוי שלא יפלו. [ובפני משה הביא דברי הרמב"ן הללו וכתב דקאי על העמדתן בארון הקודש]. ועוד ביאר הרמב"ן, דקאי על החזון שאינו מקים את ספר התורה להראות פני כתיבתו לכל, כמו שמפורש במסכת סופרים (פ"ד ה"ד) שמגביהין אותו ומראה פני כתיבתו לעם וכו'.

וראו להביא כאן מה שכתב הרשב"ד (בגהותיו לתכלאל ע"ח, הובא בדברי חפץ ג' עמ' כ"ט) דוהו מה שאנו אומרים בפיוט מפי א' זאין מותחה כישראל'. וביאר שם הגרא"ח כהן שליט"א, דהיינו למנהיגינו שאינו מעמיד ממש את הס"ת להראותו לקהל אלא מותח היריעות ומראה לעם את הכתב. וע"ע עולת יצחק (ח"ב סי' נ"ד) שהאריך לבאר מנהיגינו שאין מעמידים את ספר התורה בקריאה וכשמראים אותו לעם.

ב[ביאור נוסף כתב בפני משה דקאי על החזון שבעומדו להתפלל ולקרות בתורה, הוא מקים את התורה ומעלה אותה לפני העם, ע"כ. [ולפי"ז יש כאן ארור על המסרב לשמש כשליח ציבור. וכן מפורש ב"פה מראה' כי כשלא יעמוד להתפלל עליו נאמר אשר לא יקים'. ושם זהו דווקא כשאין אחר במקומו].

ג[בעלי תמר על הירושלמי כתב דקאי על החזון העומד אצל הקורא לתקן שיבושיו ולהעמיד קריאתו כתקנה, 'זהו מנהג התימנים עד היום', וכמבואר בתוספתא (מגילה פ"ג ה"ג) שהחזון קורא לעולה לתורה 'ומחזן עליו'. וכן משמע מדברי רש"י בשבת (יב, א) שהחזון מסייע את הקוראים בנקודה ובטעמים. יע"ש.

בית שלמטן או בית דין שלמטן

ד[ביאור שני בירושלמי, ר' שמעון בן חלפתא אומר, זה הבית [דין] שלמטן, דאמר ר' חונה ר' יהודה בשם שמואל, על הדבר הזה קרע יאשיה ואמר עלי להקים (עי' מלכים ב' פרק כ"ב). ובמדרש הביור הגרסא 'עלינו נתקיים'. וביאר הרמב"ן, זהו בית המלך והנשיאות שבידם להקים את התורה ביד המבטלים אותה.

והטעם שפירש דקאי על בית הנשיא, ולא כפשוטו אזהרה לבית דין להעמיד הדת על תילה. היינו כי 'בית שלמטן' היינו בית הנשיא, כנזכר בירושלמי בפסחים (פ"ז ה"א לט, ב) א"ר מנא אנא שמעית מר' יודן ומן כל רבנין, מפני מה נוהגין ב"ד שלמטן בכבוד, שלא ירבו מחלוקות בישראל. ופירש שם בפני משה 'בי"ד של הנשיא'. ועי' בעלי תמר שם, שביאר מדוע היה נקרא בי"ד שלמטן.

ולדרך זו ביאר בקרבן העדה, דלכך אסף יאשיה את כל זקני יהודה וירשלים, וקרא באזניהם את כל דברי ספר הברית ויכרת את הברית לפני ה' ללכת לשמור מצותיו ועדותיו וחוקותיו בכל לב ובכל נפש, כמבואר כל זה במלכים (שם, פרק כ"ג). והיינו, כי מתחילה היה סבור שכיון שהוא וביתו שומרים דרך ה' די בכך, וכעת נתברר לו שמחובת המלך להקים ולהעמיד את הדת על תילה.

ה[פירוש נוסף כתב ב"פה מראה, דלגרסא שלפנינו בירושלמי 'הבית שלמטה' לא קאי על בית דין, אלא על חיוזק בדק בית המקדש ותיקונו. וע"ש דקשה לפירוש זה מהמקראות שם, דנראה שחיוזק יאשיה את בדה"ב עוד קודם שקראו לפניו בספר התורה.

מי שיש בידו להחזיק ולא החזיק

ו[ביאור שלישי, ר' אחא בשם ר' תנחום בר' חייה, למד ולימד ושמר ועשה והיתה ספיקה בידו להחזיק ולא החזיק, הרי זה בכלל ארור. דרשה זו הובאה גם בויקרא רבה (פכ"ה א'), ושם נוסף 'למחות ולא מיחה'. ומבואר כי אשר יקים אינו רק להחזיק את התורה, אלא למנות את ביטולה, גם זו הקמה. וע"ש בחידושי הרד"ל שכתב, דאפילו אם לא הועילה מחאתו, מכל מקום הוא עושה את שלו, ע"כ. ואע"פ שלא הקים בפועל, מ"מ במחאתו זו היה בכדי להקים.

אחאב אינו בכלל 'אשר לא יקים'

ז[והנה במדרש או האפילה הביא המעשה באחאב שאמר לחיאל בית האלי קום ובנה את יריחו (כדאיתא בסנהדרין ק"ג, ב). אך שם הוכיח אחאב ממה שאמר משה וסרתם ועבדתם וכו' ולא יהיה מטר, יע"ש, אמר לו כבר קילל יהושע ארור האיש אשר יקום ויבנה אותה. אמר לו אחאב, לא נתקיימה קללת הרב שאמר ארור האיש אשר יעשה פסל ומסכה, והלא אחאב לא הניח תלם בישראל שלא עבד עליו עבודה זרה וכו'. ומסיים המדרש ומפני מה לא נתקיימה קללת הרב, מפני שאמר אשר לא יקים, אלו אמר משה אשר לא יעשה, לא היתה תקומה לשונאי ישראל, ע"כ.

ונראה ביאור דברי המדרש דאחאב הלא מהנה תלמידי חכמים מנכסיו היה, כמבואר בסנהדרין (קב, ב) וסבירא ליה לבעל המדרש כר' תנחום, ד'אשר לא יקים' זהו מי שאינו מחזיק ידי העוסקים בתורה. וכדאיתא בויקרא רבה (שם) ר' הונא אמר אם נכשל אדם בעבירה חייב מיתה ביד שמים, מה יעשה ויחיה וכו' ואם אינו למוד לקרות ולשנות מה יעשה ויחיה, ילך ויעשה פרנס על הציבור וגבאי של צדקה והוא חי, שאילו נאמר ארור אשר לא ילמד, לא היתה תקומה, אלא אשר לא יקים, אילו נאמר עץ חיים לעמלים בה לא היתה תקומה, אלא עץ חיים למחזיקים בה, ע"כ.

א[לא שיש לתמוה, נהי שאינו בכלל ארור 'אשר לא יקים', מכל מקום עדיין הוא בכלל 'ארור אשר יעשה פסל ומסכה'. וצ"ל דכאן כיון שקיים את דברי התורה, דהיינו שהנהנה תלמידי חכמים מנכסיו, הרי הוא בברוך, דכל ארור, אמרו כנגדו גם ברוך כמבואר בגמרא (סוטה לו, א) יע"ש. וממילא לא שייך שיהיה בכלל 'ארור' [עונשים אחרים כן חלו עליו, ויותר מזה, שהרי אין לו חלק לעוה"ב כמבואר בסנהדרין שם, אבל בכלל ארור אינו].

דרשה על לימוד התורה, והנלמד מזה למעשה

ח[ביאור רביעי מצאנו בדברי מהרי"ץ (עץ חיים סד, ב) גם נהגו שהחזון אומר לו 'ברוך תהיה'. ואפשר, שכיון שקרא בתורה, קיים ברוך אשר יקים, ע"כ ויעו"ש עוד טעמים לזה (וע"ע במה שביאר בדבריו, מרן שליט"א בשערי יצחק נשא התשע"ו). נמצא כי ברוך אשר יקים את דברי התורה, זה שקרא בתורה. ובשערי יצחק (שם) ביאר מרן שליט"א, דהלא מבואר בגמרא (סוטה שם) כי על כל מצוה נכרתו מ"ח בריתות, ללמוד את המצוה, ללמדה לאחרים, לשמור ולעשות. וזה בפרט. ומלבד ארבעה אלו הפרטיים, יש עוד ארבעה כלליים 'אשר לא יקים את דברי התורה הזאת'. וכנגדן ברוך, הרי ט"ז על כל מצוה ומצוה. וכיון שכרתו ברית בשיני ואח"כ בהר גריזים ולבסוף בערבות מואב, הרי כאן מ"ח בריתות. ועכ"פ נמצא כי יש ארור כללי על מי שאינו לומד את מצוות התורה וכנגדו ברוך לאשר ילמד את דברי התורה, כמבואר שם כי כנגד כל ארור אמרו ברוך, ולכן העולה לקרות בתורה אומרים לו ברוך תהיה.

ט[וכיוצא בזה איתא במדרש הגדול, דכל האורוין אמר משה כנגד דברים העתידיים, ובכללם 'ראה שאחזי נועל בתי כנסיות ובתי מדרשות וגוונא את התורה, אמר ארור אשר לא יקים את דברי התורה הזו'.

מדרכי רבותינו - כמוהר"ר שלום ב"ר יוסף (ג'יבלי) הררי זלה"ה

רבינו נולד בשנת התרנ"ה לאביו רבי יוסף גיבלי זצ"ל ולאמו מרת סעדה ע"ה בת רבי ישועה ג'מל זצ"ל מהמשפחות המיוחסות שבעיר יריס, בנערותו שלחוהו הוריו לעי"ת צנעא לקבל תורה מפי גדוליה וחכמיה, בתבונתו ידע לשאוב מהם מלא חופניים תורה ויראה וכמו שספיר על עצמו שהיה הולך לרכוש מי בשמים אצל כמוהר"ר סעדיה עוזירי זלה"ה אך כוונתי העיקרית היתה לקשור איתו שיחה ולהסתכל בדמות דיוקנו. הוסמך ע"י מהר"י יצחק הלוי זלה"ה, וכך חזר מעוטר בסמיכת חכמים לעירו לסייע לרב העיר במלאכתו. בשנת התרע"ט נסע לארץ ישראל בדרכו עבר דרך העיר עדן, אך בני הקהילה שם שמצאוהו כלי מלא ברכה וביקשוהו לשבת עימם, רבינו נענה לבקשתם להרביץ תורה וללמד את צעירי הצאן ולפעול לטובת יהודי העיר מול שלטונות המקום. משם עבר ליחבש' להרביץ שם תורה, ורק בשנת התרפ"ד זכה לחונן את עפר הארץ, כאן נתמנה לרב שכונת 'מקוה ישראל', זמן קצר לאחר עלייתו לאה"ק ייסד את חברת עזרת אחים לטובת יהודי תימן ושימש בנשיאותה יחיד עם מהר"י גרידי זלה"ה, בבית המדרש של 'עזרת אחים' קבע את מושבו שם גם הרביץ תורה כל ימיו, לרבות בתקופה שהעתיק מושבו לעיר חולון. מדברי תורתו פורסם מאמר נפלא על תוקף המנהג בהלכה בו מחזק את משמרת הקודש של יהדות תימן כי שהתנו לנו רבותינו מוהר"ם זלה"ה בשתילי זיתים ומהר"ץ זלה"ה בפעולת צדיק ושאר חיבוריו. זיע"א.